

ลักษณะคุณภาพของกล้วยแผ่นกรอบที่ผ่านการพัฟฟิงด้วยเทคนิคฟลูอิไดเซชัน

Quality attributes of crispy banana slices produced by fluidization bed puffing technique

ชลดา ไรขาม¹ สมเกียรติ ปรัชญารากร² อดีศักดิ์ นารถกรรณกุล¹ และ สมชาติ โสภณรอนฤทธิ์¹
Chonlada Raikham¹, Somkiat Prachayawarakorn², Adisak Nathakaranakule¹ and Somchart Soponronnarit¹

Abstract

At the present, free-oil crispy snack foods have been increase demand. The healthy crispy foods can be produced alternatively by a puffing technique. By this technique, the moisture content before puffing (or intermediate moisture content), puffing time and puffing temperature are important factors that affect textural and physical properties of crispy foods. The objective of this work was, therefore, to study the influence of such operating parameters on the free-oil crispy banana quality, e.g. the volume expansion, color and textural properties. Hom Tong banana slices (3.5 mm thick) were dried at 90 °C to moisture levels of 15, 25 and 35% dry basis (d.b.) after which they were puffed in a fluidized bed dryer for 1, 1.5 and 2 min at 170, 190 and 210°C using a superficial velocity of 3.5 m/s. In the last step, the samples were dried under the same conditions as the first step until the sample moisture content was lower than 4% d.b. The results showed that high puffing temperature caused high volume expansion, whereas intermediate moisture content positively or negatively affected the volume expansion. There was low expansion at the low or high intermediate moisture content. The highest volume expansion was found at an intermediate moisture content of 25% d.b. The puffing temperature and intermediate moisture content did not influence the hardness and the crispiness properties. However, at an intermediate moisture content of 35% d.b., there was an increase in hardness and a decrease in crispiness. As high puffing temperature at 210 °C, it impacted on the color of product. To improve the banana product with good texture, the approximate intermediate moisture content of 25% d.b. was recommended.

Keywords: volume expansion, snack, crispiness, texture

บทคัดย่อ

ปัจจุบันแนวโน้มการพัฒนาขนมขบเคี้ยวอบกรอบ “เร้นมันกำลังเป็นที่นิยมของผู้บริโภค ลักษณะผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเนี่ย สามารถผลิตได้โดยกระบวนการพัฟฟิง อุณหภูมิความชื้นและเวลาเป็นปัจจัยที่สำคัญของกระบวนการดังกล่าวซึ่งส่งผลโดยตรง ต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ดังนั้นในงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรดังกล่าวที่มีต่อคุณภาพของกล้วย หอมทองแผ่นกรอบ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่พิจารณาได้แก่ การขยายตัว ลักษณะเนื้อสัมผัส และสี การทดสอบเริ่มต้นด้วย การนำกล้วยแผ่นที่มีความหนา 3.5 mm มาอบแห้งด้วยอุ่นเครื่องอบแห้งฟลูอิไดเบดที่อุณหภูมิ 90 °C จนกระทั่งความชื้นลดลงเหลือร้อยละ 15 25 และ 35% d.b. จากนั้นนำไปผ่านพัฟฟิงด้วยเครื่องอบแห้งฟลูอิไดเบดที่อุณหภูมิ 170, 190 และ 210 °C เป็นเวลา 1, 1.5 และ 2 นาที โดยใช้ความเร็วของอากาศ 3.5 m/s จากนั้นนำมารักษาอุณหภูมิที่ 90 °C จนกระทั่งความชื้นคงที่ 4% d.b. จากผลการทดลองที่ได้พบว่ากล้วยที่พัฟฟิงด้วยอุณหภูมิสูงมีการขยายตัวเชิงปริมาตรสูงขณะที่ความชื้นก่อนพัฟฟิงส ผลทั้งในเชิงลบหรือเชิงบวกต่อการขยายตัวเชิงปริมาตร มีการขยายตัวน้อยที่ความชื้นสูงหรือต่ำเกินไป ที่ความชื้น 25% d.b. มีการขยายตัวเชิงปริมาตรสูด อุณหภูมิและความชื้นก่อนพัฟฟิง ไม่มีผลต่อเนื้อสัมผัสของกล้วยทั้งในด้านความกรอบและความแข็ง ยกเว้นที่ความชื้นของกล้วย 35% d.b. โดยมีเนื้อสัมผัสที่แข็งมากและกรอบน้อย ขณะที่อุณหภูมิพัฟฟิงสูง 210 °C มีผลกระทบต่อสีของผลิตภัณฑ์ เพื่อการพัฒนาเป็นขนมขบเคี้ยว โดยมีเนื้อสัมผัสที่ดีควรพัฟฟิงที่ความชื้นไม่ควรสูงกว่า 25% d.b.

คำสำคัญ: การขยายตัว ขนมขบเคี้ยว ความกรอบ เนื้อสัมผัส

¹ สาขาวิชาเทคโนโลยีพลังงาน คณะพลังงานสื่อสารและวัสดุ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ทุ่งครุ กรุงเทพ 10140

² Energy Technology Division, School of Energy Environment and Materials, King Mongkut's University of Technology Thonburi, Tungkru, Bangkok 10140

² คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ทุ่งครุ กรุงเทพ 10140

² Faculty of Engineering, King Mongkut's University of Technology Thonburi, Tungkru, Bangkok 10140

คำนำ

กล้วยเป็นผลไม้ที่ได้รับความนิยมจากผู้บริโภคทุกเพศทุกวัย ด้วยสมบัติเด่นที่ช่วยเพิ่มพลังงานให้กับร่างกาย อุดมไปด้วยน้ำตาลธรรมชาติรวมทั้งเส้นใยและกา回事หาร อีกทั้งยังประกอบไปด้วยสารอาหารวิตามินและแร่ธาตุที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย แต่เนื่องจากกล้วยเก็บรักษาได้ไม่นาน เน่าเสียได้ง่าย จึงทำให้สูญเสียคุณค่าทางโภชนาการดังกล่าว นอกจากนี้แล้วในบางฤดูกาลเมืองกล้วยมากเกินความต้องการส่งผลให้เกิดภาวะลั่นตลาด ดังนั้นการนำกล้วยมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ จึงมีส่วนช่วยในการแก้ปัญหาดังกล่าวได้ ปัจจุบันผลิตภัณฑ์ขันมหิดลเป็นที่นิยมของผู้บริโภคกล้วยสามารถนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ดังกล่าวได้ด้วยเทคนิคของกระบวนการพัฟฟิงโดยเทคนิคนี้ปัจจัยของความชื้น อุดมภูมิและเวลาพัฟฟิงมีผลโดยตรงต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ โดยความชื้นของวัสดุก่อนพัฟฟิง อุดมภูมิและเวลาพัฟฟิงมีความสัมพันธ์ต่อการเกิดแรงดันของไอน้ำภายในเนื้อวัสดุ ความชื้นก่อนการพัฟฟิงที่สูงเกินไป มีผลให้การขยายตัวลดลง เนื่องจากโครงสร้างของผลิตภัณฑ์มีการหลัดซึ่งกันระหว่างเซลล์ แต่ส่วนใหญ่จะหายไปเมื่อสัมผัสแข็ง ในขณะที่พัฟฟิงด้วยความชื้นที่ต่ำเกินไป มีผลต่อการขยายตัวน้อย เนื่องจากความชื้นที่ไม่เพียงพอต่อการเกิดแรงดันไอน้ำภายในวัสดุ (Nath et al., 2007, 2008; Shilton et al., 1998) นอกจากนี้อุดมภูมิและเวลาในการพัฟฟิงมีส่วนเกี่ยวข้องกับความดันไอน้ำในวัสดุ ซึ่งข้อต่อการระหว่างความดันไอน้ำกับอุณหภูมิของวัสดุ โดยมีผลต่อโครงสร้างและความเป็นรูปพรรณของวัสดุ ดังนั้นเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ขันมหิดลเป็นที่นิยมและคุณภาพโดยรวมด้านต่างๆ เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของความชื้นของกล้วยก่อนการพัฟฟิง อุดมภูมิและเวลาพัฟฟิง ที่มีผลต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ได้แก่ การขยายตัวลักษณะเนื้อสัมผัส และสี

อุปกรณ์และวิธีการ

นำกล้วยหอมทองซึ่งมีปริมาณของเยื่อที่ละลายได้ประมาณ $14-18^{\circ}\text{brix}$ และความชื้นเริ่มต้นประมาณ 300-400 % d.b. มาปอกเปลือกและหั่นตามขนาดของกล้วย 3.5 mm พรีทรีเมนต์ด้วยสารละลายโซเดียมเมต้าไบอัลไฟฟ์ที่ความเข้มข้น 700 ppm เป็นเวลา 5 นาที หลังจากนั้นนำไปผ่านกระบวนการพัฟฟิง (puffing) ซึ่งประกอบไปด้วยการอบแห้ง 3 ขั้นตอน โดยขั้นตอนแรกนำกล้วยมาอบแห้งที่อุณหภูมิ 90°C ด้วยเครื่องอบแห้งแบบถาด (tray dryer) ให้เหลือความชื้นประมาณ 15, 25 และ 35% d.b. จากนั้นนำไปผ่านกระบวนการพัฟฟิงภายในเครื่องฟลูอิดเซชันที่อุณหภูมิพัฟฟิง 170, 190 และ 210°C เป็นเวลา 1, 1.5 และ 2 นาที ตามลำดับ (โดยปัจจัยของเวลาพัฟฟิงดังกล่าวไม่ส่งผลต่อการขยายตัว เนื้อสัมผัสและสีอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อเทียบกับปัจจัยของความชื้นและอุดมภูมิพัฟฟิง ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณา) โดยใช้ความเร็วของอากาศร้อนประมาณ 3.5 m/s และขั้นตอนสุดท้ายนำตัวอย่างมาอบแห้งด้วยสภาวะเดียวกันกับขั้นตอนแรก จนกระทั่งความชื้นของตัวอย่างลดลงเหลือ 4% d.b. จากนั้นนำตัวอย่างไปทดสอบเพื่อศึกษาคุณภาพของกล้วยแห่นหลังผ่านกระบวนการพัฟฟิง โดยพิจารณาได้จากสมบัติด้านเนื้อสัมผัสร่องรอยที่เครื่อง texture analyzer รุ่น TA.XT Plus และสมบัติด้านการขยายตัวเชิงปริมาตรให้ร่วงแตกในสารละลาย *n-heptane* ส่วนคุณภาพด้านสีทดสอบด้วยเครื่องรัดสี (HunterLab, ColorFlex, UK)

ผลและวิจารณ์ผล

Figure1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความชื้นก่อนพัฟฟิงและอุดมภูมิต่อการขยายตัวของกล้วยแห่น พบร่วมกันว่า ความชื้นของกล้วยก่อนพัฟฟิงและอุดมภูมิ ส่งผลต่อค่าการขยายตัวทั้งที่เพิ่มขึ้นและลดลง เมื่อความชื้นของกล้วยก่อนพัฟฟิงเพิ่มขึ้นประมาณ 25% d.b. ให้การขยายตัวเชิงปริมาตรลดลง ซึ่งพัฟฟิงกล้วยที่ความชื้นสูงกว่า 25% d.b. มีผลต่อการขยายตัวได้ดีในช่วงพัฟฟิง หลังจากนั้นโครงสร้างกล้วยเกิดการหลัดซึ่งกันไม่ได้ แต่ในกรณีที่ความชื้นกล้วยต่ำเกินไป ลงตัวมากกว่าที่อุดมภูมิต่ำทุกเงื่อนไขของความชื้นก่อนพัฟฟิง เนื่องจากอุดมภูมิพัฟฟิง พบร่วมกันว่า การพัฟฟิงที่อุดมภูมิสูงส่งผลให้กล้วยขยายตัวมากกว่าที่อุดมภูมิต่ำทุกเงื่อนไขของความชื้นก่อนพัฟฟิง เนื่องจากอุดมภูมิพัฟฟิงที่สูง มีผลต่ออัตราการระหว่างความชื้นและกลไกเป็นไออกไซด์เร็ว จึงส่งผลให้การขยายตัวเชิงปริมาตรสูงขึ้น

สำหรับคุณภาพด้านเนื้อสัมผัsexของกล้วยแห่นโดยพิจารณาจากค่าความแข็ง (hardness) และค่าความกรอบ ซึ่งแสดงด้วยค่าความชื้นเริ่มต้นและจำนวนยอด พบร่วมกันว่าพัฟฟิงกล้วยที่ความชื้นก่อนพัฟฟิงต่างกันที่ 15 และ 25% d.b. และใช้อุดมภูมิพัฟฟิงระหว่าง $170-210^{\circ}\text{C}$ ค่าความแข็งของกล้วยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่เมื่อค่าความชื้นเริ่มต้นของกล้วยมากกว่า 25% d.b. ทำให้ค่าความแข็งเพิ่มขึ้นดังแสดงใน Figure 1b

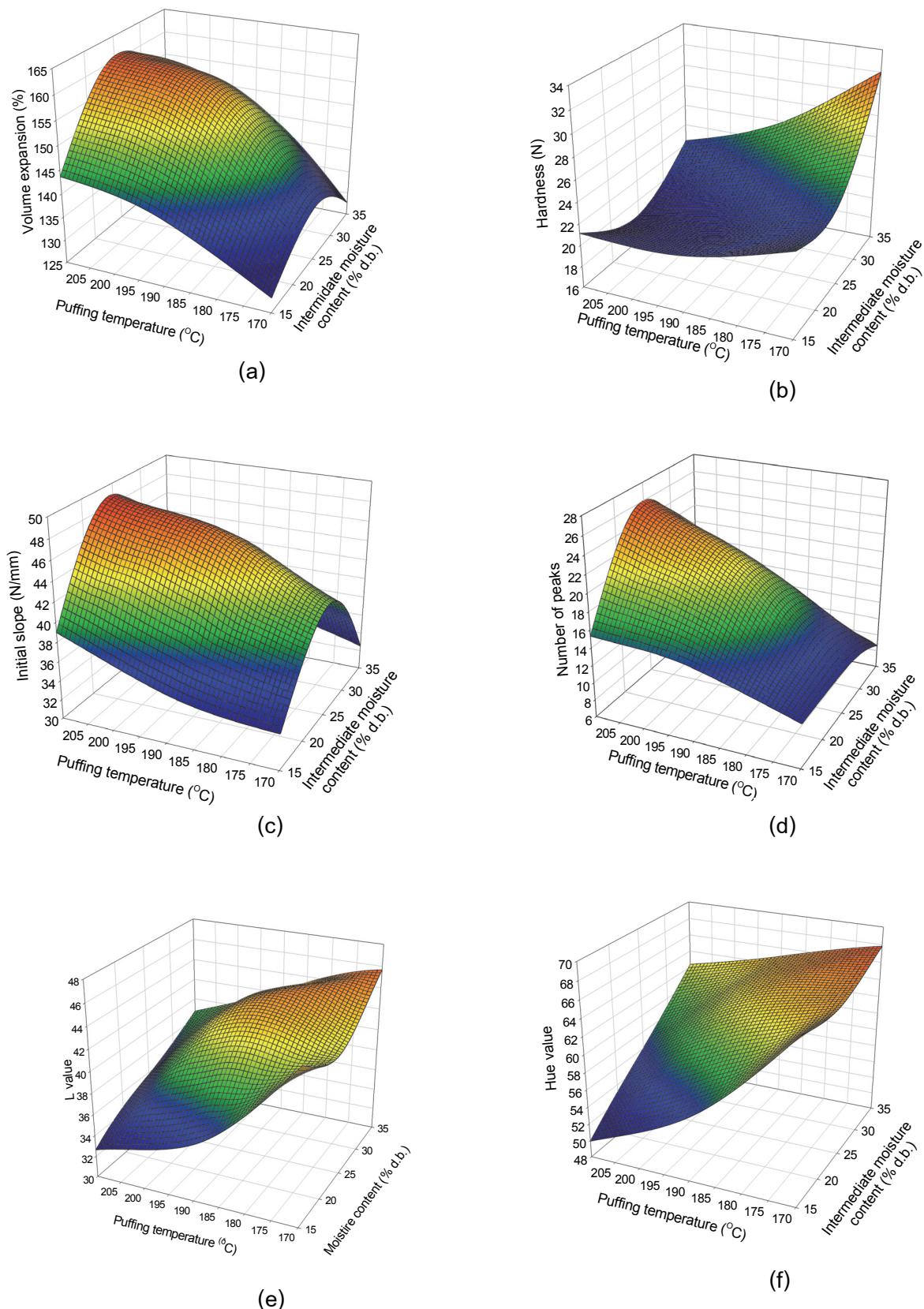

Figure 1 Surface plot of the effect of intermediate moisture content and puffing temperature on (a) volume expansion, (b-d) textural properties, (e-f) color values

ที่อุณหภูมิพัฟฟิ่งดังกล่าวสอดคล้องกับผลการขยายตัว กล่าวคือโครงสร้างกล้าวยเกิดการหดตัวลง จึงมีผลต่อความแข็งที่เพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณาค่าความกรอบพบว่าพัฟฟิ่งกล้ายที่ความชื้น 25% d.b. และพัฟฟิ่งที่อุณหภูมิสูง 210 °C ส่งผลให้ความกรอบมีค่าสูงสุด โดยมีค่าความชื้นเริ่มต้นและจำนวนยอดประมาณ 46-51 N/mm และ 27±4 ตามลำดับดังแสดงใน Figures 1c,1d เมื่อจากการที่กล้ายเกิดการขยายตัวเชิงปริมาตรสูงกว่าเงื่อนไขอื่นๆ จึงทำให้โครงสร้างเปละ ดังนั้นเนื้อส้มผัดจึงมีความกรอบมากกว่าเงื่อนไขพัฟฟิ่งอื่นๆ ขณะที่ความชื้น 15 และ 35% d.b. มีผลต่อความกรอบที่ลดลง ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากค่าความชื้นดังกล่าวให้ผลการขยายตัวน้อยและใกล้เคียงกันนึ่งทำให้ค่าความกรอบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อเปรียบเทียบผลที่ได้จากการทดลองกับผลิตภัณฑ์ที่ขายตามห้องตลาดโดยผ่านการแปรรูปด้วย vacuum frying ความหนาประมาณ 3.5 - 4.5 mm พบว่า คุณภาพเนื้อส้มผัดด้านความแข็งมีค่าประมาณ 35-45 N, initial slope 22-35 N/mm และจำนวนยอด 13±4 ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีค่าความแข็งมากกว่าและค่าความกรอบน้อยกว่ากล้ายที่ผ่านการแปรรูปด้วยกระบวนการพัฟฟิ่ง ภายใต้เงื่อนไขสภาพอากาศที่เหมาะสมที่ความชื้นของกล้ายก่อนพัฟฟิ่งประมาณ 25% d.b. อุณหภูมิ 190-210 °C พบว่า ค่าความแข็ง 20-25 N ค่าความชื้นเริ่มต้น 46-51 N/mm และจำนวนยอด 27±4

Figures 1e, 1f แสดงคุณภาพด้านสีในแง่ของค่าความสว่างและค่าเฉลี่ย (hue angle) โดยที่ค่าเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์มีค่าเข้าใกล้ 0° จะจดอยู่ในกลุ่มสีแดงและค่าเข้าใกล้ 90° จะจดอยู่ในกลุ่มสีเหลือง (Barreiro et al., 1997) จากผลการทดลองพบว่าอุณหภูมิมีผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงค่าสีอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่ความชื้นก่อนพัฟฟิ่งไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงสีของผลิตภัณฑ์ โดยพบว่าเมื่ออุณหภูมิพัฟฟิ่งสูงขึ้นเป็น 210 °C ทุกเงื่อนไขของความชื้นก่อนพัฟฟิ่ง 送ผลต่อการเปลี่ยนแปลงสีอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งจะเห็นได้จากค่าความสว่างและค่า Hue angle ลดลงมาก โดยกล้ายเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่พิ佩服ของอุณหภูมิพัฟฟิ่งที่สูงขึ้นจะช่วยเร่งการเกิดปฏิกิริยาสีน้ำตาลได้มากขึ้น โดยเงื่อนไขพัฟฟิ่งดังกล่าวนี้ให้เนื้อส้มผัดที่แข็งน้อยและกรอบมาก คุณภาพด้านสีเป็นปัจจัยหลักที่บ่งบอกให้ความสำคัญ เช่นเดียวกับคุณภาพด้านเนื้อส้มผัด ซึ่งจากผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าพัฟฟิ่งที่อุณหภูมิต่ำทุกเงื่อนไขของความชื้นก่อนพัฟฟิ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงสีค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะสีของกล้ายค่อนข้างเป็นสีเหลือง แต่กลับส่งผลต่อโครงสร้างของผลิตภัณฑ์ โดยมีเนื้อส้มผัดที่แข็งมากกว่าและกรอบน้อยกว่าที่เงื่อนไขพัฟฟิ่งด้วยอุณหภูมิสูงดังนั้นเงื่อนไขที่เหมาะสมของการศึกษานี้อาจจะให้คุณภาพเนื้อส้มผัดดีเด่นๆ สำผลกระทบต่อสีของผลิตภัณฑ์

สรุปผล

ผลการศึกษาคุณลักษณะของกล้ายแห่นที่ผ่านกระบวนการพัฟฟิ่งด้วยเทคนิคฟลูอิเดเบด พบว่า ความชื้นของกล้ายก่อนพัฟฟิ่งและอุณหภูมิพัฟฟิ่ง ส่งผลต่อการขยายตัวเชิงปริมาตรของกล้าย เมื่อความชื้นของกล้ายก่อนพัฟฟิ่งต่ำ ทำให้มีการหดของกล้ายน้อย ในขณะที่กล้ายมีความชื้นสูงนั้น การขยายตัวต่ำเข่นกัน ความชื้นประมาณ 25 % d.b. และพัฟฟิ่งที่อุณหภูมิ 210 °C มีความเหมาะสมสำหรับการพัฟฟิ่งกล้าย ซึ่งให้การขยายตัวของกล้ายสูงสุด และเนื้อส้มผัดของกล้ายมีความกรอบมากและแข็งน้อย แต่มีผลกระทบต่อสีของผลิตภัณฑ์ ดังนั้นเพื่อพัฒนากล้ายเป็นขนมขบเคี้ยวโดยมีเนื้อส้มผัดดี ความชื้นไม่ควรสูงกว่า 25% d.b. spanning ในการพัฟฟิ่งระหว่าง 190-210 °C อาจจะให้เนื้อส้มผัดที่ดี แต่อย่างไรก็ตามกลับมีสีน้ำตาลเข้มมากกว่ากล้ายที่มีข่ายตามห้องตลาด ดังนั้นจึงยังไม่สามารถสรุปปัจจัยของอุณหภูมิที่เหมาะสมได้ในขوبเขต ที่ศึกษานี้

คำขอบคุณ

คณะผู้ทำการวิจัยขอขอบคุณสำนักงานคณะกรรมการอาหารอุดมศึกษา(สกอ) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช) และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี สำหรับทุนสนับสนุนการวิจัยดังกล่าว

เอกสารอ้างอิง

- Barreiro, J.A., M. Milano and A.J. Sandoval. 1995. Kinetics of colour change of double concentrated tomato paste during thermal treatment. Journal of Food Engineering 33: 359–371.
- Nath, A. and P.K. Chattopadhyay. 2007. Optimization of oven toasting for improving crispiness and other quality attributes of ready-to-eat-potato-soy snack using response surface methodology. Journal of Food Engineering 80: 1282–1292.
- Nath, A., P.K. Chattopadhyay and G.C Majumdar. 2008. High-temperature short-time air puffed ready-to-eat (RTE) potato snack : Process parameter optimization. Journal of Food Engineering 80: 770–780.
- Shilton, N.C., A.A. Bekhit and K. Nirajan. 1998. Optimisation of a dehydration process for potato cubes using an intermediate puffing step. Food Science and Technology 41: 203-209.